

2. nedeľa po Zjavení

16. 1. 2022, 18:00 Nový kostol

Piesne: 48, 481, 418 a A23.

Liturgické texty: Žalm 128, 1-6

Modlitba pred kázňou: Trojjediný Pane Bože, ďakujeme Ti za Slovo, ktoré si nám daroval. Za to, že ono tu nie je iba pre sväté či sviatočné chvíle, ale chce viesť naše životy aj počas dní všedných a obyčajných. Amen.

Príslovia 3, 5-7

„5 Dúfaj v Hospodina celým svojím srdcom, a nespoliehaj sa na svoju rozumnosť. 6 Na všetkých svojich cestách Ho poznávaj a On ti urovná chodníky. 7 Nepokladaj sa za múdreho, boj sa Hospodina a vyhýbaj sa zlu.“

Milí bratia a sestry,

vždy, keď si čítam biblickú knihu Prísloví, cítim v sebe až posvätnú bázeň. **Je to totiž jedna, čo sa týka vzniku, z najstarších kníh Biblie.** Podľa niektorých dokonca úplne najstaršia.

Je v nej zozbieraná múdrosť a skúsenosti ľudí, ktorí žili pred vyše 3000 rokmi. Už vtedy bola táto múdrosť odskúšaná a overená množstvom životov a ľudských osudov.

Nestráca však na aktuálnosti ani v dnešnej dobe. Je za ňou totiž skúsenosť vekov. Za tie tisíce rokov je tu obrovský zástup ľudí, ktorí si na vlastnej koži overili pravdivosť tejto dávnej múdrosti Božieho Slova.

Kráľovstva a ríše sa odvtedy nespočetnekrát zmenili. Zmenila sa kultúra, technika, veda, ale **Božia múdrosť, ktorú ľudia spoznali už vtedy dávno, tá sa akosi nemení a má čo povedať aj nám ľuďom dnešnej doby...**

Aj dnes nám naše Božie Slovo dáva rady k tomu, ako má byť naša životná cesta požehnanou a šťastnou. **Čo urobiť preto, aby sme svoj život prežili uprostred týchto rozbúrených čias v pokoji a dobre?**

Odpovedať na to si smieme pomocou skúsenosti ľudí, ktorí žili v oveľa ťažších časoch, než aké žijeme my a predsa sa na svojej životnej ceste osvedčili a prežili ju zmysluplne. **Ako teda prežiť dobre život na tejto zemi?**

Sestry a bratia, **ak budeme dúfať v Hospodina a nebudeme sa spoliehať na svoju rozumnosť:** *Dúfaj v Hospodina celým svojím srdcom, a nespoliehaj sa na svoju rozumnosť.*

Pre nás ľudí, ktorí sa tak radi spoliehame práve na svoje schopnosti, vedomosti a poznatky, to znie príliš tvrdo. Akoby nám toto Božie Slovo hovorilo, že nie sme schopní dobre zaobchádzať so svojim životom. **Nie je to však podcenenie, alebo poníženie človeka, alebo jeho múdrosti, ale skôr reálne zhodnotenie toho, ako človek zaobchádza so svojim životom a ako s ním počas svojich dejín zaobchádzal.**

Ak by sa sme to mali známkovať ako v škole, asi tá známka by nebolo práve najlepšia. Možno štvorka, ako nie päťka. Človek aj pri svojej veľkej múdrosti, poznatkoch a pokroku, sa akosi stále nenaučil dobre žiť. Stále si navzájom ubližujeme, ničíme seba, ľudí naokolo i tento svet. Stále akosi na tejto zemi nezavládol vytúžený pokoj.

Návod na použitie života síce možno máme, ale vôbec sa ním neriadime. Skôr naopak. Tie najväčšie zločiny v dejinách neraz robili a robia tí najmúdrejší a vysoko inteligentný ľudia. Aj minulé storočie nám ukázalo a šokovalo tým, že tie najväčšie zverstvá sa zrazu objavili uprostred vysoko kultúrnych a vzdelaných národov. Máloktoľ národ dal svetu toľko významných umelcov, filozofov, vedcov a aj teológov, ako práve Nemecko. A predsa sa v ňom odohralo to, čo sa odohralo...

Múdrost' a vzdelanosť sú skvelé veci. Akosi však samé o sebe nestačia. Aj tie sú totiž poznačené našim ľudským sebestvom. Všetko to začína do seba zapadať a človek sa stáva človekom až vtedy, keď je zakotvený v Bohu.

On totiž naše sebestvo koriguje, usmerňuje a ukazuje nám, ako všetku našu múdrosť máme využívať správnym spôsobom. Nie na poníženie a ovládnutie druhých, ale na službu a láskavosť voči iným. Jedine v spoločenstve s Ním sme naplno ľuďmi a zrazu všetky naše vedomosti a múdrosť naberajú na svojej hodnote.

Sestry a bratia, **keď si toto človek dokáže priznať, potom začne popri svojej múdrosti, hľadať pre svoj život aj Božiu vôľu:** *Na všetkých svojich cestách Ho poznávaj...* Zrazu jeho vlastná múdrosť prestane byť pre neho modlou a to mu otvorí cestu pre nové Božie obzory.

Dúfanie v Boha jednoducho nie je iba niečim pasívnym a neplodným. Je to naopak tvorivá cesta hľadania Božej vôle a Božích ciest pre môj život.

Nesmie to byť však iba niečo chvíľkové, či jednorázové, ale celý život, každá jeho chvíľa musí byť naplnená týmto hľadaním a spoločenstvom so živým Bohom.

Predstavte si vodiča auta, keby iba sem-tam sa pozrel na cestu a skontroloval by, či ide po nej správne. Povedzme iba raz za minútu. Medzitým by pozeral na mobile nejaký film, alebo čítal noviny. Asi by to veľmi skoro skončilo v lepšom prípade tým, že by zišiel z cesty. V horšom vážnou dopravnou nehodou.

Takto však niekedy vyzerá naše kresťanstvo a hľadanie Božej vôle pre naše životy. Sem-tam sa mrkneme do Biblie. Sem-tam sa aj pomodlíme, aby nás Pán Boh viedol. Sem-tam sa priamo pýtame na Jeho vôľu. Sem-tam, a väčšinu času si aj tak robíme to, čo chceme, čo nás baví a zaujíma. A potom sa čudujeme, keď nastanú v našom živote nehody a karamboly.

Správny vodič neustále sleduje cestu, ktorá je pred ním. Správny veriaci je v neustálom spojení s Bohom a hľadá Jeho vôľu. Múdrosť, vzdelanie a teológia nám v tom môžu pomôcť. Otvoriť nám výhľad na Božie ukazovatele v našom živote. Nie sú však cieľom, ale prostriedkom pre to, aby sme prežili svoje životy na tejto zemi čo najlepšie. Prežiť ho v plnosti. Prežiť ho s Bohom.

Bratia a sestry, **nespoliehanie sa na seba a hľadanie Božej vôle, následne prinášajú svoje ovocie v podobe pokory.** Pokora nie je nejaké sebatrýznenie a ubíjanie svojho sebavedomia. Pokora je schopnosť pravdivo zhodnotiť svoje schopnosti a sily. Vedieť si priznať aj svoje zlyhania.

Nepokladaj sa za múdreho, boj sa Hospodina a vyhýbaj sa zlu. Nemyslí si o sebe viac, než je zdravé. Naopak priznaj si svoju nedostatočnosť a slabosť, aby si sa mohol stať silným v Bohu.

To, že sa nebudeme pokladať za múdrych, to nie je nijaké zneváženie múdrosti. Naopak, znamená to väčšiu otvorenosť pre spoznávanie nových vecí, ale aj ochotu korigovať svoje vedomosti, ak som niečo spoznal nesprávne, alebo sa zmýlil. **Vedieť si to priznať. To je základ pre rozšírenie našich obzorov a vedomostí. Vedieť sa aj v tomto odovzdať Bohu.** Uvedomiť si, že na tejto zemi nikdy nebudem dostatočne múdry, aby som o sebe mohol povedať, že všetko viem a všetko poznám. To potom vedie aj k bázni, pokore pred Bohom a napokon aj schopnosti vyhýbať sa zlu.

Sestry a bratia, spomínam si na jedného malého chlapca, ktorý po ukončení prvého ročníka o sebe prehlásil, že on už do školy ďalej chodiť nemusí. Už vie všetko a nepotrebuje sa nič viac učiť. Pritom ešte toľko vecí bolo a je pred ním, ktoré je potrebné spoznať.

Možno pred týmto nás varuje aj dnešné Božie Slovo – ak chceme, aby naša cesta životom bola dobrá, potrebujeme otvorené srdce – pre Boha, pre Jeho vedenie, ale aj pre to množstvo vecí, ktoré nám v živote chystá. A vždy si vedieť priznať, že všetko nevieme, nie sme dokonalí a stále kráčame po ceste. Tak Boh urovná aj naše chodníky.

Amen.